

5. විද්‍යාවේ ශික්‍ෂණය

විද්‍යා අධ්‍යාපනය පුද්ගලයකුට ජීවත්වීමට අවශ්‍ය දැනුම හා තාක්‍ෂණය පමණක් ලබා දෙන්නක් නොව ජීවත් වීමට අවශ්‍ය ශික්‍ෂණය ද ලබා දෙන්නකි. විද්‍යාත්මක දැනුම , කුසලතා හා ආකල්ප භාවිතය තුළින් විද්‍යාඥයෙකුට තිබිය යුතු නිපුණතා සමුදායක් පුද්ගලයකුට ළඟාකරගත හැකිය. එසේ වුවහොත් පමණක් අද ලෝකයට අවශ්‍ය නිර්මාණශීලී නව සොයාගැනීම් හා නව නිපදවීම් කළ හැකි, මානව හිතවාදී පුද්ගලයන් විද්‍යා අධ්‍යාපනය තුළින් බිහිවනු ඇත. එවැනි පුද්ගලයකු බිහිකිරීමේදී අත්‍යවශ්‍යයෙන්ම ලබා දියයුතු වන ශික්‍ෂණය විද්‍යා අධ්‍යාපනය තුළින් ලබාදීමට කටයුතු කිරීම අධ්‍යාපන ක්‍ෂේත්‍රයේ සිටින සියලුම වගකියයුතු තැනැත්තන්ගේ කාර්යයක් වේ. විද්‍යා අධ්‍යාපනය තුළින් ලබාදෙන ශික්‍ෂණය පුද්ගලයකුට ජීවත්වීම සඳහා දර්ශනයක්, චින්තන ක්‍රමයක් හා ප්‍රායෝගික ක්‍රමවේදයක් ද සපයයි.

චින්තන හැකියා, පුද්ගල හැකියා හා සමාජ හැකියා වර්ධනය තුළින් පුර්ණ පෞරුෂයකින් යුත් පුද්ගලයකු බිහිකිරීමේදී විද්‍යා අධ්‍යාපනයෙන් ලබාදෙනු ලබන ශික්‍ෂණයේ දායකත්වය ඉතා ප්‍රබලය. අධ්‍යාපනයේ දී පුර්ණ පෞරුෂ සංවර්ධනයක් බලාපොරොත්තු වේ. මෙහිදී ප්‍රබල මානසික සෞඛ්‍යය තත්වයක් පවත්වාගැනීම හා බැඳුණු ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය අත්‍යවශ්‍ය සාධකයක් වේ. චින්තවේග පාලනය කිරීමේ බුද්ධිමය හැකියාව සංවර්ධනය කිරීමද අවශ්‍යම කරුණකි. මෙලෙස පුද්ගල සංවර්ධනය හේතුවෙන් ගැටලුවලට හා කාලින සිදුවීම්වලට මුහුණදීමට අවශ්‍ය චින්තවේග හැකියාව, වගවීම, වගකීම හා ස්වයං විනයක් ලබාගැනීම යන කරුණු කෙරේ විද්‍යා අධ්‍යාපනයෙන් ලබාදෙනු ලබන ශික්‍ෂණය ප්‍රයෝජනවත් වේ. මේ සඳහා පදනම විද්‍යාත්මක ආකල්ප හා විද්‍යාත්මක ක්‍රමය ඉගෙනුම ලබාදේ.

සමාජ හැකියා සංවර්ධනයේ දී අන්තර් පුද්ගල සම්බන්ධතා පවත්වාගැනීමේ හැකියාව ලැබිය යුතුය. මිනිසා තනිව ඉපදුණ ද නැවත තනිව මිය යනතෙක් ජීවත් වීමට සිදුවනුයේ සමාජ ජීවියෙකු ලෙසය. එනම් කණ්ඩායමක් තුළ ජීවත්වීමේ හැකියාව ද සමස්ත පෞරුෂ වර්ධනයේදී අවධානයට ලක් කළයුතු කරුණකි.

විද්‍යා අධ්‍යාපනයෙන් ලබාදෙනු ලබන ශික්ෂණය සමාජ ජීවියෙකු ලෙස මිනිසාට ප්‍රයෝජනවත් වන්නේ කෙසේදැයි පැනය ඔබේ සිතේ නැගෙනු ඇත. සාමාජිකයකු ලෙස ජීවත්වන විට මනා සන්නිවේදන හැකියාව අවශ්‍ය වෙනවා මෙන්ම අන් අයගේ මත ඉවසීම හා තම අදහස් අන් අයට නිරවුල්ව ප්‍රකාශ කිරීමේ හැකියාව ද අවශ්‍යවේ. අන් අයගෙන් ඉගෙනීම මෙන්ම තමන් දන්නා දෙය අන් අයට සන්නිවේදනය කිරීමේ හැකියාව ද අවශ්‍ය වේ. මෙවැන්නක් සඳහා තමන් දන්නා දෙය අන් අයට සන්නිවේදනය කිරීමේ හැකියාව ද අවශ්‍ය වේ. මෙවැන්නක් සඳහා තමන් සියල්ලම නොදන්නා බවත් තමා දන්නා ප්‍රමාණය ඉතා ස්වල්පයක් බවත් පිළිගැනීමට තරම් නිහතමානි විය යුතුය. මෙම වින්තනයට මග පෙන්වනුයේ විද්‍යාත්මක ආකල්පයයි. යම් අවස්ථාවකදී ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් ගැටලුවක් විසඳීමට ඒ සඳහා මග පෙන්වනුයේ විද්‍යාත්මක ක්‍රමයයි.

විද්‍යාත්මක ශික්ෂණය විද්‍යා අධ්‍යාපනයෙන් නොලද විට නව නිර්මාණ බිහිවීම හෝ ධනාත්මක ජීවන දෘෂ්ටියකින් ජීවිතය දෙස බැලීමක් සිදු නොවනු ඇත. මෙවැනි අවස්ථාවකදී මලක සුන්දරත්වය වෙනුවට පුද්ගලයකු දකිනුයේ මල හා සම්බන්ධ නටුවේ ඇති කටුය. කලක සඳ ඇල්ලීම හුදෙක් සිහිනයක් විය. නමුත් එය අද සැබෑවක් වී ඇත. විද්‍යාත්මක ශික්ෂණය මගින් හසුරුවනු ලැබූ පුද්ගලයා යම් බාධාකාරී නිරීක්ෂණ දුටු පමණින් එයින් ඉවත් නොවේ. එනම් අරමුණ ඉටු කර ගැනීම සඳහා බාධා ජය ගැනීමට ක්‍රම සොයයි. එසේ නොවූයේ

නම් ලොව පවතින ගැටලු සඳහා විසඳුම් සෙවීම දුෂ්කර වනු ඇත. විද්‍යාත්මක ආකල්පයෙන් ශික්‍ෂණය ලබන පුද්ගලයා ගැටලුවකට විසඳුමක් ඇති බවත් එම ඵලයට හේතුවක් ඇති බවත් සිතීම හේතුවෙන් ගැටලුව දෙස බලනුයේ ධනාත්මකවය. මෙලෙස විද්‍යාත්මක ආකල්පවලින් හසුරුවනු ලබන වින්තනය ලෝකයේ නොයෙකුත් කෙසෙත් වල පැන නැඟෙන ගැටලු සඳහා විසඳුම් ලබා ජය ලබාගැනීමට මාර්ගය සාදා ඇත. මෙම ශික්‍ෂණය යම් දෙයක ප්‍රතිඵලය ලැබෙනතෙක් තම උත්සාහය අත් නොහැරීමට අවශ්‍ය ශක්තිය හා ධෛර්යය ලබාදේ. මෙලෙස විද්‍යාත්මක ආකල්ප හේතුවෙන් අද නව නිර්මාණ රාශියක් ලොව බිහිවී ඇතිවාක් මෙන්ම ගැටලු රාශියකට විසඳුම් ද ලබාගෙන ඇත.

විද්‍යාත්මක ශික්‍ෂණය සහිත විද්‍යා අධ්‍යාපනය උල්පත් සහිත ජලාශයකට සමාන කළ හැකිය. මෙහි උල්පතට හේතුවන්නේ විද්‍යාත්මක ශික්‍ෂණය හසුරුවනු ලබන විද්‍යාත්මක ක්‍රමය හා විද්‍යාත්මක ආකල්ප සමුදායයි. උල්පත් සහිත ජලාශයෙන් කොපමණ ජලය ප්‍රයෝජනයට ගත්ත ද නැවත නැවත ජලය එකතු වේ. මෙහි දැනුම හා තාක්‍ෂණය ආදී විද්‍යාවේ ඵල නිරන්තරයෙන් අලුත් වෙමින් එකතුවෙමින් පවතී. නමුත් විද්‍යාත්මක ශික්‍ෂණය රහිත විද්‍යා අධ්‍යාපනය සමාන කළ හැක්කේ උල්පත් රහිත කෘත්‍රීම ජල ටැංකියකටය. මෙහි ඇති ජලය සීමා සහිතය. පිටතින් ජලය එකතු නොකළහොත් ජලය ඉක්මණින් අවසන් වේ. නව දැනුම හෝ තාක්‍ෂණය උත්පාදනය නොවේ. එමෙන්ම මෙම ජල ටැංකියට නැවත ජලය එක් කිරීමට නම් උල්පත් සහිත ජලාශයක් තිබිය යුතුය. එසේ නම් විද්‍යාත්මක ශික්‍ෂණය කෙරෙහි අවධානය නොමැති විද්‍යා අධ්‍යාපනයක් ආදර්ශය ගැනිද? එසේ වූ විද්‍යාත්මක ශික්‍ෂණය නොමැති අධ්‍යාපනයක් විද්‍යා අධ්‍යාපනයක් ලෙස පැළුණිය හැකිද? කෙසේ වුවද විද්‍යාත්මක

ශික්ෂණය හේතුවෙන් පුද්ගල වර්ධන හැකිවීමෙන් අද ලෝකයට නව දැනුම හා තාක්ෂණය එකතුවෙමින් පවතී.

මෙසේ බලන විට විද්‍යා අධ්‍යාපනයේ හරය වන්නේ විද්‍යා අධ්‍යාපනයෙන් ලැබෙන ශික්ෂණය බව පැහැදිලිය. මෙම ශික්ෂණය විද්‍යා අධ්‍යාපනයෙන් ලබා නොදෙන්නේ නම් නිපැයුම් නිර්මාණ මෙන්ම දැනුම හා තාක්ෂණය වෙනස් නොවීමෙන් වැඩි දියුණු විමක් සිදු නොවේ. එසේ වූ විට අලුත් යමක් ලොවට එකතුවීම වළකී.

එසේ නමුදු විධිමත්, නොවිධිමත් හා අවිධිමත් ලෙස විද්‍යාත්මක ශික්ෂණය පුද්ගලයන් වෙත ළඟාවීම හේතුවෙන් අද දැනුම හා තාක්ෂණයද නිරතුරුවම වෙනස් වෙමින් පුළුල් වෙමින් පවතී. මෙලෙස ලැබෙන ශික්ෂණය පුද්ගල සංවර්ධනය කෙරෙහි බලපා පිවන දර්ශනයක් ද සපයයි. මෙම බලපෑම ඔහුගේ හෝ ඇයගේ පිවන ක්‍රියාකාරකම් කෙරෙහි බලපෑම හේතුවෙන් පුළු සංවර්ධනය හා ජාතික සංවර්ධනය කෙරෙහි සිදු කරන බලපෑම ඉතා ප්‍රබලය. මෙම විද්‍යා අධ්‍යාපනයෙන් ලැබිය යුතු ශික්ෂණය මිනිස් විශේෂය ඇතුළු සියලු ජීවීන්ගේ පැවැත්ම ස්ථාවර කිරීම සඳහා අවශ්‍යම දෙයක් වනු ඇත.